

ใบงานที่ ๔ หน่วยที่ ๑ การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม

โรงเรียน..... อำเภอ..... จังหวัด.....

เรื่อง ความแตกต่างระหว่างจริยธรรมและการทุจริต (ชุมชน สังคม)

ภาคเรียนที่.....

ปีการศึกษา.....

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนความแตกต่างระหว่างจริยธรรมและการทุจริตในชุมชนและสังคม ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

จริยธรรมในสังคมและชุมชน

การทุจริตในชุมชนและสังคม

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

ใบความรู้

เรื่อง การทุจริต

ปัญหาการทุจริตเป็นปัญหาที่สำคัญทั้งของประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ทั่วโลก ปัญหาการทุจริตจะทำให้เกิดความเสื่อมในด้านต่างๆ เกิดขึ้น ทั้งสังคม เศรษฐกิจ การเมือง นับวันปัญหาดังกล่าวจะรุนแรงมากขึ้น และมีรูปแบบการทุจริตที่ซับซ้อน ยากแก่การตรวจสอบมากขึ้น จากเดิมที่กระทำเพียงสองฝ่าย ปัจจุบันการทุจริตจะกระทำกันหลายฝ่าย ทั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชน โดยประกอบด้วยสองส่วนใหญ่ คือ ผู้ให้ผลประโยชน์กับผู้รับผลประโยชน์ซึ่งทั้งสองฝ่ายนี้จะมีผลประโยชน์ร่วมกัน ตราบใดที่ผลประโยชน์สมเหตุสมผลต่อกัน ก็จะนำไปสู่ปัญหาการทุจริตได้บางครั้งผู้รับผลประโยชน์ก็เป็นผู้ให้ผลประโยชน์ได้เช่นกัน โดยผู้รับผลประโยชน์และผู้ให้ผลประโยชน์คือ

๑. ผู้รับผลประโยชน์ จะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกระทำการดำเนินการต่างๆ และการรับประโยชน์จะเป็นไปในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การเรียกรับประโยชน์โดยตรงการกำหนดระเบียบหรือคุณสมบัติที่เอื้อต่อตนเองและพวกพ้อง

๒. ผู้ให้ผลประโยชน์ เช่น ภาคเอกชน โดยการเสนอผลตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เงินสินทรัพย์พิเศษอื่น ๆ เพื่อจูงใจให้นักการเมืองเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อระเบียบหรือผิดกฎหมาย เป็นต้นทุจริต หมายถึงอะไร

คำว่าทุจริต มีการให้ความหมายได้มากมายหลากหลายขึ้นอยู่กับว่าจะมีการให้ความหมายดังกล่าวไว้ว่าอย่างไร โดยที่คำว่าทุจริตนั้น จะมีการให้ความหมายโดยหน่วยงานของรัฐ หรือการให้ความหมายโดยกฎหมายซึ่งไม่ว่าจะเป็นการให้ความหมายจากแหล่งใด เนื้อหาสำคัญของคำว่าทุจริตก็ยังคงมีความหมายที่สอดคล้องกันอยู่ นั่นคือ การทุจริตเป็นสิ่งที่มิได้มีการแสวงหาหรือเอาผลประโยชน์ของส่วนรวมมาเป็นของส่วนตัว ทั้งๆ ที่ตนเองไม่ได้มีสิทธิในสิ่งๆ นั้น การยึดถือเอามาดังกล่าวจึงถือเป็นสิ่งที่ผิดทั้งในแง่ของกฎหมายและศีลธรรม

ดังนั้น การทุจริต หมายถึง การคดโกง ไม่ซื่อสัตย์สุจริต การกระทำที่ผิดกฎหมาย เพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน การใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิดเพื่อแสวงหาประโยชน์หรือให้ได้รับสิ่งตอบแทน การให้หรือการรับสินบน การกำหนดนโยบายที่เอื้อประโยชน์แก่ตนหรือพวกพ้อง รวมถึงการทุจริตเชิงนโยบาย

ใบความรู้

เรื่อง จริยธรรม

ความดีงามทางสังคม ถือเป็นกฎเกณฑ์แห่งความประพฤติหรือหลักความจริงที่เป็นแนวทางแห่งความประพฤติปฏิบัติให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเป็นสุขการศึกษาเรื่องจริยธรรมจึงเป็นหนึ่งในวิชาปรัชญาที่ศึกษาเกี่ยวกับความดีงามทางสังคมมนุษย์

ความหมายของ จริยธรรม

จริยธรรม หมายถึง สิ่งที่ได้ในทางวินัยจนเกิดความเคยชิน มีพลังใจ มีความตั้งใจแน่วแน่จึงต้องอาศัยปัญญา และปัญญาอาจเกิดจากความศรัทธาเชื่อถือผู้อื่น ในทางพุทธศาสนาสอนว่า จริยธรรมคือ การนำความรู้ความจริง หรือกฎธรรมชาติมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตที่ดีงาม(พระราชวรมนี)

พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน (๒๕๔๖) ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า หมายถึงธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติโคเลเบิร์ก (Kohlberg ๑๙๗๒ : ๒๑๒) กล่าวถึงจริยธรรมว่า จริยธรรมเป็นความรู้สึกผิดชอบชั่วดีเป็นกฎเกณฑ์และมาตรฐานของการประพฤติปฏิบัติในสังคมซึ่งบุคคลพัฒนาขึ้นจนกระทั่งมีพฤติกรรมเป็นของตนเอง โดยสังคมจะเป็นตัวตัดสินผลของการกระทำนั้นว่าเป็นการกระทำที่ถูกหรือผิดจากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า จริยธรรม หมายถึงแนวทางซึ่งเป็นกฎเกณฑ์ในการประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม และเป็นลักษณะที่สังคมต้องการ เป็นสิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมส่วนรวม บุคคลที่มีจริยธรรมอยู่ในตนเอง ย่อมเป็นที่ยอมรับนับถือของคนในสังคม และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นปกติสุข เป็นคนที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคมส่วนรวม